

Lovas István: NGO-k titkos aktái I.

2017 július 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 2

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Miként szítanak forradalmakat, puccsokat és háborúkat a CIA fed?szervei.

Ismét *William Engdahl*, a világhír? geopolitikai elemz? egy könyvét ismertetjük folytatásokban. Ezúttal egy olyan kötetét, amely most, júniusban jelent meg a német könyvpiacon.

A német–amerikai Engdahlnak már számos könyve aratott világsikert. Számos munkája lett bestseller, mint az

Olajfegyverrel a világhatalomhoz, Kína veszélyben, Háború Ukrajnában és Oroszországban, és így tovább. E mostani, 268 oldal terjedelm? könyvének német eredeti címe: Geheimakte NGOs – Wie die Tarnorganisationen der CIA Revolutionen, Umstürze und Kriege anzetteln.

Könyvében a következ?ket mutatja be:

– A látszatdemokráciák hogyan és milyen brutalitással hajtják végre a rendszerváltoztatásokat az emberi jogok nevében?

– Melyek a valódi okai ezen rendszerváltoztatásoknak?

– A német politikusok miért támogatják az amerikai elit ezen stratégiáját?

– Milyen álnok stratégia rejt?zik *Merkel* „nyílt határok” terve mögött, és kik a valódi titkos mozgatók?

– Milyen hihetetlenül óriási összegekkel támogatja *George Soros* az NGO-kat (nem kormányzati szervezeteket), és miért?

– Vajon miért van az EU, s?t Németország társadalmi és politikai destabilizálása ilyen el?kel? helyen az USA programjában?

– Hogyan irányítja és támogatja az USA a dzsihádista háborút és a nemzetközi terrorizmust?

– Milyen titkos tervei vannak *Donald Trumpnak* a Közel-Keletre nézve, és miként fest stratégiája egy jöv?beni amerikai nyersanyagháborút illet?en?

Összefoglalva: Engdahl bemutatja, hogy az NGO-k m?ködésének okai milyen emberbarátiaknak és nemeseknek t?nnek. Csakhogy a valóság egészen más. Könyve azon pusztító és szuperhatékony hadm?veleteknek a krónikája, amelyeket egy titkosszolgálat valaha is megvalósított. Az NGO-k békét, emberi jogokat és demokráciát ígérnek. Miközben az, amit magukkal hoznak, nem más, mint háború, er?szak és terror.

Az ismertetést a legelejér?l kezdjük. Az el?szótól, amely ezt a címet kapta: A szabadság rabszolgaság. Els? alcím: A nemzetek elpusztítása a demokrácia nevében.

1945-ben *George Orwell* brit szerz? és társadalomkritikus egy fiktív totalitariánus társadalomról írt könyvet 1984 címmel. A regény a könyvkiadás egyik legnagyobb sikerévé vált. Egy atomháború következményeit írja le egy olyan világban, amelyet három államra osztottak fel. Az egyik Óceánia, amelynek f?városa London, angol szocialisták irányítása alatt áll. Teljes hatalmat gyakorolnak valamennyi polgár, els?sorban azok gondolatai fölött.

A kett?s gondolkodás révén az alattvalókat két ellentmondásos vagy egymást kizáró elképzelésnek vetik alá úgy, hogy mindkett?t igaznak kell elismerniük. A pszichológiában ezt a jelenséget „kognitív disszonanciának” nevezik. Noha Óceánia állandó háborús állapotban van, polgárai ugyanakkor úgy viselkednek, mintha béke uralkodna. A „kett?s gondolkodás” lényegét Orwell regénye elején az alábbi „közös” nevez?re hozza:

„A háború béke / A szabadság rabság / A tudatlanság er?.”

Engdahl azt írja, e könyvében olyan fejl?dést vázol fel, amely lényegében félelmetesen hasonlít Orwell kett?s gondolkodásának modern változatához, és amelyet leginkább a „demokráciazsarnokság” vezet? gondolattal lehetne jellemezni.

Ez a legpusztítóbb és leghatékonyabb m?veletek krónikája, amelyeket egy modern állam titkosszolgálata valaha is mozgásba hozott, beleértve *Sztálin* Szovjetunióját és *Hitler* Harmadik Birodalmát. Ez egy gigantikus projekt krónikája, amelyet évtizedeken át az Egyesült Államok titkosszolgálata fejlesztett ki. Gyökerei a CIA által irányított, 1968. májusi francia diákforradalomra nyúlnak vissza, amely *Charles de Gaulle,* az amerikai globális hegemónia eltökélt ellenz?je elnökségének a végét pecsételte meg.

A NATO és a Szovjetunió szövetségesei közötti hidegháború csaknem fél évszázadon át tartott. Azzal végz?dött, hogy *Gorbacsov* alatt a gazdaságilag kivérzett Szovjetunió összeomlott, és leomlott a berlini fal. E fal az úgynevezett vasfüggöny jelképe volt, amely nevet *Winston Churchill* híres, 1946-os fultoni beszédében említette

el?ször. E vasfüggöny választotta el a szabad világot a kommunista kelett?l. Amit Washington azonban akkor akart, azt szinte senki nem sejtette, a CIA, az amerikai külügyminisztérium sz?k körei és néhány magasrangú Pentagon-vezet?, valamint a kormányzati gondolatgyárakban ül? néhány szövetségesük – mint a New York-i Külkapcsolatok Tanácsa – kivételével.

Az amerikai kormány a részletekig összehangolt rezsimváltásokat készített el? Kelet-Európa volt kommunista országaiban, s?t Ukrajnában és magában az Orosz Szövetségi Köztársaságban is. Az ennek során alkalmazott szavak olyanok voltak, mint „*egy amerikai stílusú demokrácia bevezetése, szabadság, emberi jogok, szabad piacgazdaság”*. Ami azonban ebb?l el?jött, az nem lett más, mint zsarnokság, és egyes esetekben – mint Ukrajnában – sokkal rosszabb volt, mint a szovjet rendszer idején.

A Washington által megindított és megszervezett rezsimváltási m?veleteket „színes forradalmaknak” nevezték. Mint például az ukrajnai narancsos forradalom, a grúziai rózsák forradalma, az iráni zöld forradalom és így tovább. Minden esetben egy-egy nemzetet vettek célkeresztbe, amely *David Rockefellernek* egy „egységes világról” kialakított víziójának vagy *Bill Clinton* ártatlanul hangzó „globalizációjának” az útjában állt.

„*Amit Washington a színes forradalmakkal valóban el akart érni, az egy olyan törekvés volt, hogy az egykori kommunista vezetést gondosan kiválasztott, Amerika-h? politikusokkal pótolja, akik készen álltak arra, hogy a koronaékszereket és országuk népét eladják a nyugati pénzügyi cápáknak és kizsákmányolóknak, mint például* George Soros *t?zsdespekulánsnak.*”

És most álljunk meg egy pillanatra, hogy érzékeltessük, milyen szörny? vétekszót követett el William Engdahl könyvében. Le merte írni azt a szót, hogy „spekuláns”. Amit e fogalom kimondása miatt kapott a magyar kormány, azt feltétlenül meg kell említeni, ugyanis az hátborzongató módon er?síti meg a szerz? tézisét arról, amit az el?z?ekben olvashattunk, nevezetesen azt, hogy ma milyen zsarnokság és terror uralja a nyugati világot.

A 168 Óra nev? hetilap június 12-i számában idézte *Thomas K. Yazdgerdit*, az amerikai külügyminisztérium holokauszttal foglalkozó különleges megbízottját, aki rosszallotta, hogy a magyar kormány tagjai a „spekuláns” szót használják, és antiszemitizmust emlegetett.

Értjük, ugye? Itt tartunk 2017 júniusában. És akkor hol vagyunk még 2018 áprilisától, amire – ha ilyen gyorsan rohan a nyugati vezetés a totális kontroll irányába – netán még azt is meg fogják mondani az *Orbán*-kormány tagjainak, hogy ne momentumozzanak, MOMA-zzanak, DK-zanak, párbeszédezzenek, együttezzenek, két-, netán addigra háromfarkúkutyázzanak stb. Valóan szép új orwelli és huxleyi világ felé masírozunk nagyobb sebességgel, mint ahogyan az Iszlám Állam harcosai hagyják el az iraki Moszul városát.

A kötet következ? alfejezetének címe: Az amerikai hatalom aurája.

Washington és az ipari, valamint a pénzügyi világ hatalmas, a kongresszusi képvisel?ket irányító lobbicsoportjai számára a legnagyobb kihívás paradox módon a hidegháború 1989-es vége volt. Hirtelen már nem volt „ellenség”, amely alátámasztotta volna az amerikai katonaság gigantikus hadiipari kiadásait vagy a NATO létezését.

James R. Schlesinger, az Egyesült Államok egykori védelmi minisztere és a CIA kés?bbi igazgatója az alábbiak szerint fogalmazta meg a dilemmát: „*Az USA politikai döntéshozóinak egyvalamivel kapcsolatban tisztában kell lenniük: a hader? és a katonai költségvetés meghatározására a jöv?ben nemcsak az egyes fenyegetéseket kell felmérni, hanem sokkal inkább az amerikai hatalom globális aurájának a fenntartását kell el?térbe helyezni.”*

Az 1980-as évek vége felé az Egyesült Államok gazdasági és pénzügyi rendszere az egyik legsúlyosabb válságába jutott az 1930-as évek nagy depressziója óta. A Wall Street legnagyobb bankjai – a Citigroup, a Bank of America és mások – tulajdonképpen cs?dbe mentek. Az amerikai takarékszövetkezetek deregulációja egy spekulációs buborékhoz vezetett az ingatlanpiacon, amely az 1980-as évek végén kipukkant. Ezzel egy id?ben az olajárak a világpiacon drámai zuhanásba kezdtek, ami az amerikai olajkonszernek komoly bels? versenyét eredményezte.

Az amerikai establishment nagy kihívással került szembe: miként lehet az amerikai adófizet?k el?tt egy pazarló, több százmilliárd dolláros védelmi költségvetést igazolni – egy olyan ellenség ellen, amely még csak nem is azonosítható? Nem lenne vajon értelmesebb „békeosztalékokat” teremteni, hogy ugyanazon milliárdokkal a gyorsan szétes? amerikai gazdasági infrastruktúrát rendbe lehessen hozni? Márpedig erre *Castro* és *Kim Ir Szen* nem volt elég. Ez a helyzet gyors megoldásra várt. Vagyis egy komolyabb ellenség „beszerzésére”. De hogy

mi a megoldás, azt olvasóink a jöv? héten tudhatják meg.

Lovas István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló